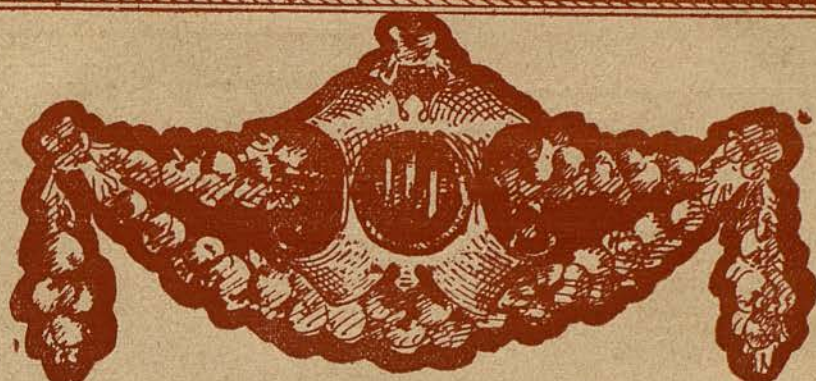
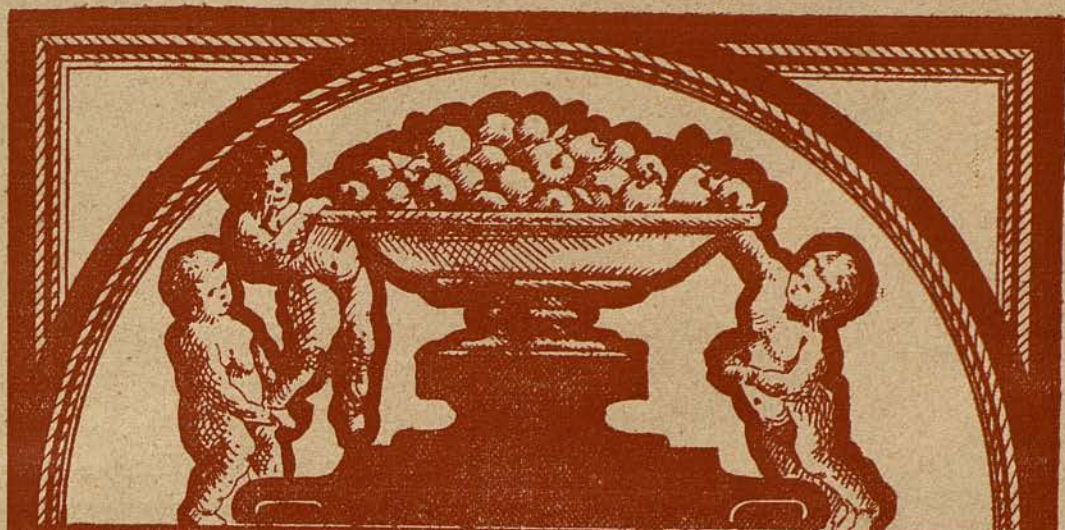

NIV ARTISTIC REVISTA

Any I

Núm. 4

✶ Ring

Preu 15 cèntims

FONDA I BAR

DE

Ramón Reus

Torrent de l'Olla, núm. 69

• BARCELONA •

DROGUERIA

EUGENI SAUMELL

Drogues, pintures, colors, esmalts, broxas, pinzells, pintures adobades a l'oli i al barniç, colas de totes classes. Blau Ultramar, per a la roba, en paquets, pastilles i en pols

Exclusiva del Restaurador de Mobles BRILLALÓN

Plaça del Sol, 11-12 :: Planeta, 16
BARCELONA (GRACIA)

Gran Fotografia Bohemia

— de —

Jordi García Prats

P. del Sol, 13, 1er. GRACIA

(al balcó hi ha una bandera)

Casa especial en reproduccions i ampliacions de retrats antics i moderns, aixís com també tota classe de treballs relacionats amb lo ram de fotografia.

Varies fotografies d'aquesta casa han estat premiades en varis concursos i exposicions.

NOTA. — Sols se retrata en diumenges.

Extens i variat assortit en tota classe de
— CALÇAT —

Especialitat en Novitats
— pera Senyora —

Vestirà vostè elegant en la

≡ Sastrería

L'ESTISORA

— de —

ANTONI VILA

Salmerón, 89

CASA DE CONFIANÇA.

Taller en la mateixa per a trajos en casos urgents en 6 hores.

Rebudes les Novitats d'estiu

Elegancia i preus sense competència

A pesar de la guerra, la Casa no ha augmentat els preus

Redacció i Administració: Llibertat, 4. - Barcelona - Gracia

: D'una dona misteriosa :

D'eixa dona que ens passa pel davant cada dia,
no'n sabem res: ni el nom, ni la terra on es nada,
ni d'on vé ni aon và... Passa tota endolada,
i en els ulls verds, malèfics, dú encant de bruixeria.

Viu potsê en un jardí vell, humit, plé d'obagues
on s'escorre un gat negre que d'aràm té les nines;
i pel llom deu passar-li lentament les mans fines
de dits prims i corvats, sota el pes de les bagues.

Quan la lluna, en el plè, la faç mostra de morta,
collirà la mandràgora tremolant tota núa,
mentres passa, furtíu, un espectre la porta.

I amagada sots l'ombra de verí d'un baladre,
en les dents xerricants, reb tal volta la crúa
i furienta besada d'un amant foll i lladre.

AMBROSI CARRIÓN.

Dibuix de'n JOAN MARCÉ

: Del nostre gran teatre :

Per tercera vegada en el terme d'un any, havem tingut el plaer d'admirar la *troupe* de «Ballets russos» de Mr. Serge Diaghilew i de disfrutar de nou les delitoses sensacions d'art pur que'ns han proporcionat els successors de la Paulowa i la Karsavina, d'en Bolm i d'en Fokine, i que's manifesta en totes les obres que executen.

En unes, la plàstica, la coreografia, el decorat i el vestuari, sobrepujen a la musica; en altres, aquesta té una importància decisiva, com en les de Strawinsky, de noves tendències estètiques; musica de gestes, de ritmes, colorista i descriptiva, d'un exotisme que sorprèn, que produeix una impressió de quelcom desconcertant.

La dansa en la forma que'ls ballarins russos la presenten, amb la plasticitat dels quadros, de l'acció, del gest i de les actituds, és d'una atracció meravellosa, en la que la vista i l'oïd disfruten a la vegada, encar que a la primera audició se corra el perill d'encantar-se amb l'escena (tanta és la perfecció) i veure més que sentir, en perjudici de la musica que també té'l seu encantament.

Així en «Les Silphides» de Chopin, les veiem sortir de l'arbreda, totes blanques, en guirnalles, agafades de les mans, saltant com aucelles o com fades, prenent en l'aire l'esbranzida i volant com la brisa, al sò de la flauta bucòlica; així en «Carnaval» de Schumann, trovem als coneguts personatges de la farça: al romàntic Pierrot que plora, mentres la coqueta Colombina besa a Arlequí i al vell Pantaló qui cerca ridícolament l'Amor, mentres la Papellona enganya novament a Pierrot; així en «Petrouchka» de Strawinsky, assistim entre burles de poble i les populars dances russes, on els cavallers amb els punys a la cintura, enfrontats amb les dames, amb sos *kokotchpiks* i sos vestits de tons vius, tremolen i piquen de peus amb tota la força, com si ho fessin sobre l'herba blana, a un drama de ninots de fira, drama terreny, drama humà, que interpreta admirablement en Massine el *chef d'œuvre* de la *troupe*.

Aquest i en Fokine (que no ha vingut mai a Espanya) són els autors de la coreografia de totes les

obres que presenten; cal un elogi per ells, puig difícilment podria dar-se una millor interpretació a la musica de Scarlatti, Chopin, Weber, Schumann, Rimsky-Korsakoff i Strawinsky, com també cal elogiar el treball de la Lopokova, de la Tchernichewa, d'en Zwereff i del mateix Massine, en tots quants «ballets» prenen part.

Aquesta darrera temporada han *reprisat* també; «Cleopatra», ball d'aparato amb la bacanal de Glazounow, *sentida* mag-

níficament per la Chabelska i els seus companys; «L'espectre de la Rosa», deliciós vals de Weber; les selvatges dances de «El Príncep Igor», de Borodine; la tràgica «Scheherazade» musicada per Rimsky-Korsakoff; «L'aucell de foc», fantàstic conte de Strawinsky; «Les dones de bon humor», escenes burlesques de Scarlatti; «Thamar», «Les Papillons» i «Sol de la noche»; i han dat a conèixer per primera volta «Le Festin», quadret compost d'un ballet rus, un pas a dos i una dansa bufa, que'l públic rebé amb aplaudiments, i en el que s'hi distingiren la Lopokova, en Kremneff i l'Idzikowsky, que també es feu notar en «Carnaval».

La direcció del mestre Turina deixà molt que desitjar, obligant a l'empresa Mestres a confiar el gran «Aucell de foc» al mestre Padovani, qui va portar-lo amb molta fermesa.

I ara per acabar, sols hem de fer constar que l'ausència d'en Nijinsky (qui no vingué tampoc la darrera vegada) i d'en Ganrilow (qui tingué que quedar-se a Madrid per accident) no s'ha trobat pas a faltar, com asseguraven alguns crítics de la premsa diària, puig els components de la *troupe* se supleixen admirablement, ja que l'orquestra estava formada, poc més o menys, pels mateixos elements de sempre.

Felicitem al senyor Mestres pel bon encert de reprisar els «ballets russos» i l'encoratgem per la propera temporada d'òpera, en la que segons notícies, que esperem sapiguer confirmades i que donarem a conèixer als nostres llegidors en el vinent nombre, hi haurà un devassall de novetats força interessants.

Roc.

Clixé d'en Enrie Vilaseca del «Centre
Excursionista de Catalunya»

Gerona antiga

Gerona vella es noble com una posta d'or...
Te flayres de Musèu y quietuts d'Arxiu...
Es un passat present, un quelcom mort que viu...
Sarcòfagh cizellat que a dins sent batre un cor.
Pe'ls alts carrers estrets devalla la claror
com un ruixat de cendra d'anys orfa de caliu
y pe'l dur sol de còdols o lloses en decliu
tot frech de peus retruny ab só profanador...
Com aus misterioses voleyen los manteus
a vols silenciosos, entorn dels nius sagrats
y van passant devotes—com grans desenfilats
d'uns perennals rosaris,—en cerca de llurs creus,
mentre en l'ambient, hont suren vetustes pietats
s'esborra fins l'idea de que hi ha al mon ateus.

VICTOR CATALÀ.

CRONIQUE ~ CIUTADANES

Revetlles

Han passat les nits tradicionals, nits d'amor, d'alegria, d'insomni com diuen els poetes; nits fantàstiques en que l'art de bruixeria és al alcanç de totes les persones i en que's fan els més transcendents descobriments amb petits experiments casolans, nits romàntiques, en que l'esperit de la noia jove està suspens d'aquell paperet que va desplegant-se poc a poc dins un plat plè d'aigua.

Es en và que volguem emmatllevar aquell bullici esbogat, aquell esplai groller, aquella alegria atolondrada de les típiques revetlles castellanques. Si alguna volta provem de fer *verbena* al istil de fóra es coneix tot seguit que ho fem per força.

Deixeu al bon menestral barceloní de les barriades extremes assentar-se al peu de la porta amb tota la familia i fent rotllo amb els veïns menjant satisfet la tradicional coca, tot fent riallades grasses en cel·lebració dels xistos de bona llei del botiguer de la cantonada, però no l'obligueu a sortir a passeig amb la dona, les filles i els pretendents, perquè aixís que el veureu mudat al peu de la porta, a punt de marxar, li coneixereu en la cara allargassada aquella obligació de fer *verbena* que l'aclapara. Ell transigirà si voleu, en cel·lebració de la diada, a que el promès de la noia petita vingui per primera volta a la casa i mengi la coca amb ells i fins i tot li farà bona cara, però no'l feu anar a remolc de les filles aparellades esperant tontament que passin les hores per arribar ben tard a casa, perquè rondinarà tota la nit i la pobre de la seva dona serà la víctima d'aquella diversió obligatoria.

Deixeu al bon barceloní de l'*ensanche* que pugui al terrat o surti a la galeria, a disparar quatre coëts i encendre uns focs de bengala satisfet de ser la diversió del veïnat, posant cura de que els coëts pugin ben drets i de que les rodes cremin bé, convençut de que es el millor pirotècnic de la *mansana*, però no l'obligueu a sortir per anar als parcs de divertiment perquè tampoc s'hi divertirà, que ell lo que vol

es després de la demostració dels focs artificials, baixar al pis, acabar la coca que ha sobrat i ficar-se al llit satisfet de la mica d'esbarjo casolà.

Aixís és l'esperit veritable de les nostres revetlles: sortim al carrer, mirem flamejar els focs i ens recullim tot seguit a casa nostra amb una alegria íntima i honesta.

Si nosaltres mateixos ens volem contradir i ens llensem a fer *verbena*, arribem a casa aclaparats i avergonyits de haver trobat a n'el nostre camí aquells tipus autèntics que passen les *verbenes*, verbenes a tot esplai per ser una cosa seva, propia, per això abandonen els seus caus i per única vegada al any s'atreveixen a correr entre mig de l'altre gent creient-se, amb raó, els amos i senyors d'aqueixes festes bullicioses i grolleres que ens esforcem en fer els barcelonins, sense veurer que no ens escauen gens.

SAM.

Repós augural

Nit de Maig embellidora,
tindrà llum gentil de cel,
un misteri en cada hora
i tremolors en cada estel.

Portarà dins de sa bauma
ton quan viu en l'infinit,
i son cor, d'un dolç espaume
s'anirà fent més petit.

Fantasiant il·luminada
d'una blava claretat,
deixarà un bes a la prada
i un desig d'immensitat

breçarà per llurs boirines
infantant al dematí,
i tindran llurs purpurines,
esponjors de serení.

Nit de Maig esponerosa,
que pels aires se difon,
posa vida en tota cosa
i un llumet en cada front.

DOMINGO JUNCADILLA

Remembrança

(Interpretant a Grieg)

Era un Ideal, un somni, un poema d'Amor i de Dolor, i fou una Realitat trista, fortament cruel... Fou la trista musica del «Viatger sol·litari» de Grieg, qui prengué Vida, fou el místic «Viatger» quin ànima es reencarnà en la de mon trist i somniador amic...

Recordeu, amiga, nostres fantasies sus la bella i melodiosa Sonata?

Ens imaginavem al «Viatger» de distints modos i baix distintes formes: qui el veia trist, qui joïós, qui freturós de Vida, qui aburrit d'ella, qui miserable, qui ric... i jo, bella i somniadora amiga, l'he vist tan trist, tan asquejat de la Vida, com l'havia somniat... tal com me l'inspirà la trista musica de Grieg.

El «Viatger» marxa lluny de la Patria, lluny de la terra, del mar, del sol, del blau cel, de totes les bel·leses que l'han vist nèixer; s'en va amb el cor ferit, amb l'ànima ignorada, sens l'Amor en que xifrà ses esperances totes i del qual jamai fou comprès.

Marxa fermament resolt a espaordir els tristos fantasmes qui esperonen més son dolor.

Camina vers l'inconegut, vers altres bel·leses, vers altres Ideals, que li facin oblidar els que dins son cor porta inutilment de tant temps ha...

El camí es bell... La Vida de la Patria se li mostra en tot son esplendor...

Els trens passen ràpids, portant amb ells ànimes tristes, rublertes d'Amor, de Sants Ideals; les fàbriques omplen l'espai amb el constant burgit de ses màquines...

Encara més lluny... més lluny...

...I més lluny la Vida és tranquil·la, dolça, bella... Els camps florits, les espigues daurades; el fruiters acaronen amb son branatge la Terra qui els donà Vida; les flors gaiament mogudes pel vent, espargeixen sos perfums; les àigües passen lenta, sonorament, escampant arreu arreu sa bella estela, escampant-se per la Natura tota, corrent bojament per les entranyes de la Mare Terra, per a donar Vida, per a espargir Amor... Els aucells canten gaiament, afegint sos cants a la Alegría de la Vida...

Trenca la quietut el sò de les campanes,

que sonorament diuen l'Angelus... i el «Viatger», rendit davant tanta bel·lesa, s'agenolla commogut i torna a pensar en la Patria, en la Patria que inutilment volgué oblidar, en la Patria qui tractà d'abandonar...

Nó!... No abandonarà sa Patria! A ella retornarà i en ella sofrirà i en ella morirà, vivint tristos records, que com espines aniran clavant-se en son cor, matant-lo dolça, tristament!

JOSEP M. PLANÁS CARVAJALES

Vespertina

En el jardí auster

la fresca marinada
de les flors odorants
fantàstiques penombres

tot, ara, és somnolencia;
divaga per l'espai;
s'espargeix l'essència;
hi estan cercant esplai.

Del brollador cau l'aigua

i va besant les fulles
la vesllum vespertina
i radiant de grandesa,

amb singular cadencia
caigudes en desmai;
li don magnificència
corpren, el verger gai.

I en la quietut augusta

quant, fervent d'il·lusions,
absort en l'espectacle

sadolla de poesia,
un hom s'hi extasia,
bellíssim del zenit;

qu'és dolç aquest repòs,

que nous sentits desvetlla
els sentiments més purs,

aquesta pau profunda,
i en l'esperit feconda
el goig més exquisit!

XAVIER CORTILS

: El millor soldat :

Conten les cròniques d'un país—qual nom no he pogut trobar en cap mapa—que dos prínceps veïns van fer-se una visita de cortesia.

Durant el curs d'aquesta visita, cada príncep se desféu en elogis de les bel·leses del país del seu veí, de la grandesa de sos monuments, de les virtuts i talents dels seus habitants... En una paraula, no semblava sino que's complavien en reconèixer cada un la superioritat de tot quan pertocava al altre.

En un sol punt la cortesia degué cedir al amor propi: I fou quan se tocà al exèrcit. En aquest punt cada príncep volgué sostenir, i sostingué acumulant raons sobre raons, la superioritat del seus soldats sobre els soldats del seu veí. Tots dos pretengueren que'ls seus eren els més fidels, els més braus, els més disciplinats.

— Farem immediatament la prova, digué un d'ells. I girant-se vers la porta on feien centinella dos soldats, un de cada estat, cridà al seu i va dir-li: «¿Veus aquesta finestra? Doncs tira't daltabaix.»

El soldat avençà resoltament dret a la finestra i s'hi precipità anant a estrellar-se contra les llòses del pati.

— ¿Què us en sembla?, exclamà amb aire triomfant el príncep.

— Això rail! respongué son interlocutor. I cridant al seu centinella li digué: ¿Has vist lo que acaba de fer aquell altre soldat? Doncs fés lo mateix.»

El soldat reflexionà un moment i quadrant-se marcialment preguntà al príncep amb veu ferma:

— Això que'm maneu ¿és d'alguna utilitat per la patria?

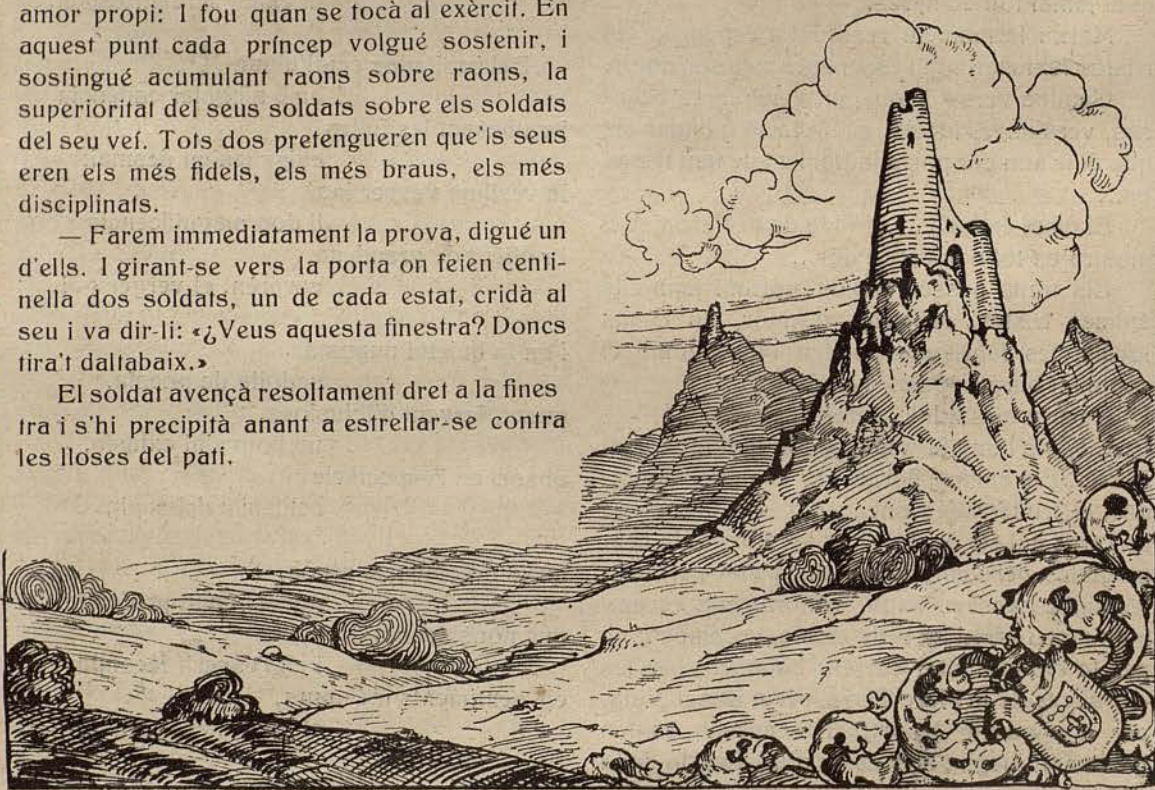
— No, respongué el príncep.

— Doncs no m'hi tiro, I s'entornà a ocupar son lloc.

* * *

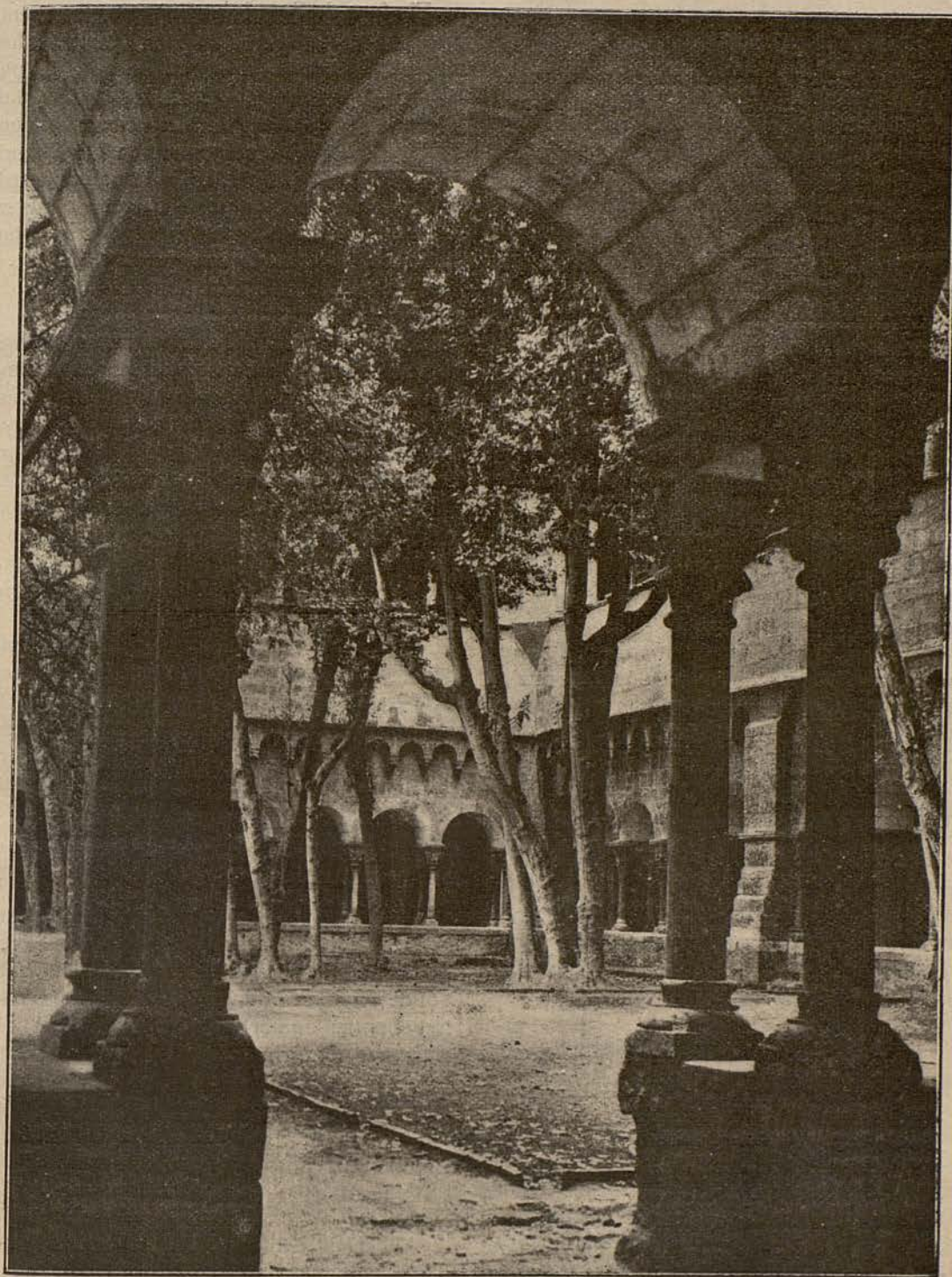
I ara, digueu-me vosaltres: ¿quin vos sembla que és d'aquestos dos el millor soldat?

APELES MESTRES

(Dibuix d'en ANTONI GÓMEZ).

CATALUNYA ARTISTICA

Detall del claustre de Sant Cugat del Vallés

(Del nostre redactor fotògraf Jaume Farré)

En la mort de l'amiga

Una lágrima para el difunto
se evapora; una flor sobre su
tumba se marchita; una oración
para su alma la recoge Dios.

(San Agustín).

A Teresa:

Quan m'han vingut a dir, «és morta»! he sentit com la punyida del sentiment ha fet batre el meu cor, i he volgut veure't per a donar-te el darrer adeu i portar-te el postrer record, i he vingut amb una flor blanca, d'aquelles que aimaves tant, que al pressentir la fredor del teu cos s'ha marcit en mes mans.

Al entrar en ta cambra, quan he vist la mort, com reina i senyora, ocupant la capsalera del teu llit de verge i l'imatge del dolor passejar la seva estela de llàgrimes per la cambra, quan mos ulls t'han esguardat tant bella, amb els llavis blancs, tant blancs com la puresa de ton dintre, he sentit que una llàgrima humitejava el meu rostre, que rodolant cara avall s'ha fos en els meus llavis, que han gustat de sa amargó.

Més la llàgrima s'ha perdut com s'ha marcit la flor, hi he sentit dintre meu la frisança de dedicar-te un record que perdurés per sempre, i els meus llavis que no'n sabien res, han mormolat una oració....

I la blanca vela dels meus pensaments s'ha imaginat la dolça rialla del teu agraiment.

JOSEP ROIG I MAS

23 juny 1918.

*
* *

Sentats prop la daurada ginestera,
a nostres peus extesa la ciutat
vegen-te tant joiosa i riallera,
parlar d'amor i de felicitat
m'apar que tot és goig, que tot és festa,
i per pagar amb fé lo teu amor,
amb la daurada flor de la ginesta
faig per ton cap una corona d'or.

JOAN MAS JUNYENT

Al vol

Els focs de Sant Joan d'enguany han sentit també el ressò de la guerra; molt escasses han sigut les fogueres en els nostres carrers i places i ni en un sol lloc hem vist aquell pilot de trastos vells que feien un verdader castell; una flamarada i el foc quedava apagat tot seguit.

Qui serà tant esplendïd que per sostenir la típica tradició farà mercé dels seus mobles espatllats ara que el drapaire ho paga tot a tant bon preu?

*
* *

El Sol d'istiu cau aplomat damunt les nostres vies ciutadanes; caminem pèl carrer amb els ulls contrets per aquell esclat de sol i en totes les cares se dibuixa una mueca estranya.

Aquells a qui la sort els hi ha sigut propícia fugen de la ciutat i busquen l'ombra benfactors dels boscos o la carícia de la marinada sense per això, abandonar aquella encarcara polidesa ciutadana que han de conservar en les reunions aristocràtiques de la colònia estiuenca.

Aquells altres a qui la sort els ha sigut modestament generosa van gastant la seva rendeta en les cadires del Passeig de Gràcia tot fent pràctiques de castellà i somniant desde l'ombra dels platans ciutadans, escenes romàntiques de balneari a l'alta muntanya; exposició permanent d'aquella classe tan típica de la nostra Barcelona.

*
* *

Anava distret en el tramvía, quan va interessar-me la conversa de dos veïns de trajecte.

Un pare explicava tot satisfet que'l seu fill, noi de 13 anys, ja guanyava dotze rals diaris treballant en una brigada, i afegí:—No l'he fet ensenyar d'escriure ni llegir perquè sempre he cregut que era perdre el temps, lo interessant es que sàpiga guanyar-se el pa de cada dia.

L'home reia, reia satisfet...

*
* *

Llibertat! sentim cridar arreu del món. Tots els homes la desitgen, tots la proclamen, tots la volen incondicionalment, i, oh paradoxa! tots es volen convertir en amos.

Quants voldreu trovar-ne que no desitgin la llibertat? cap, però pregunteu a tothom de quin modo la vol, i de la discussió en deduireu que casi tots la volen individual.

Molts n'hi han també que alardegen de lliberació, i aneu a casa seva i per tot veureu gàbies amb aucells empresonats, i els hi treuen els ulls, i els hi fan passar tota classe de martiris, i si els hi pregunteu perque ho fan, vos diràn que perque cantin millor, i jo a tots ells els hi preguntaria:—I quins foren els vostres cants, quina fora la vostra alegria si vos finguessin igual que a ne'ls pobres aucells?

Teatres

En el teatre Goya els alumnes de l'Escola Catalana d'Art Dramàtic donaren les sessions anunciades de fi de curs.

Creiem que les tres sessions d'aquet any i el passat son de un sentit molt mes pràctic que aquella demostració donada ara fa tres cursos al Colisseu Pompeia.

La curosa ma de l'Adrià Gual se distingí en totes les tres sessions i son parlament ha sigut una mostra mes del seu gran coneixement del teatre.

No volem citar noms de alumnes perque no es hora de que siguin jutjats per nosaltres aquells que estàn encara a redòs de son mestre. Quan se donaràn a conèixer com a actors definitius donarem nostre parer com hem pogut fer amb els ja actors senyors Davi, Camprodon i altres que'ls hem pogut apreciar en companyia constituïda, no obstant no'ns podem estar de consignar que hem cregut veurer en els alumnes de l'Escola Catalana d'Art Dramàtic alguna ferma esperança per a la nostra escena.

ALEIX.

or

SEGÓN SALÓ D'HUMORISTES

SALA MOZART.—Aquesta segona exposició, de conjunt, resulta un triomf pels seus organitzadors; la selecció es molt llaudable malgrat notar-hi la manca d'algunes firmes capdals. Dels expositors que sobressurten podem citar a n'En Postí, en Prat Ubach, amb la «Convalescencia»; d'en Planas Pau els números 151 i 152; d'en Tete «La de cada dissabte»; d'en Anem, tot lo seu es molt notable; d'en Antequera Azpiri «El Quijote de Vizcaya»; d'en Valentí Castanys «Ja li dirán de misses»; d'en Gaietà Cornet aquell «Ensaig» no te volia de full; d'en Ele els números 39 i 40; d'en J. Cuesta «Don Diego de día y Don Diego de noche»; d'en Antoni Ferre tot lo seu es molt admirable però valia la pena de fer-se càrrec de que aquest certàmen era de caricatures; lo mateix s'ha de dir al insigne mestre Frederic Ribas. D'en Joàn Grau Miró cal citar «El pintor impresionista» i el número 54 i també «El Descendent»; d'en Xavier Güell els números 66, 67, 68 i 69, llàstima que'n Tomàs Gutierrez Larraya, no hagi enviat coses més importants puig tots sabem que aquest senyor en sab molt i té coses molt boniques. Lo d'en Ramón Jou es molt ben fet sobre tot el «Sigle XX». Els dibuixos del notable Joan Junceda molt bé; lo mateix hem de dir d'en K-Hito amb el seu «Canguelito II después de la cogida». En Lluís Fernando molt encertat en tot i en especial en el «Benlliure» i «Bergamin», en Tito també es dels que saben on té la ma dreta. Molt bé senyor Urda amb el vostre ¡¡Le dernier cri!!.

D'en Ramón Vidiella cal remarcar el número 206; d'en Lluís Mayol tot va bé. D'en Lluís Barrillon (Pare), el célebre fondista, Gracienc deu dir-se que no ha sigut home de sort ¡qué hi farém!... però ell segueix la sàbia màxima de que hi ha un demà i mentres tant que espera va elaborant com la formiga, ell va fent i no's cansa, el seu humorisme és tant profund que fins en els preus de catàlec hi fa brometa; dins d'aquest home s'hi troba el veritable caricaturista, el seu humorisme és pot ben dir que és

més conegut al estranger que dins de casa nostra. Els anglesos no fa gaire publicaren alguns de sos personalíssims treballs i amb molts elogis fou comentada sa original manera de exterioritzar la caricatura siguent en extrem aplaudida. D'en Josep Barrillon (Fill) hem de dir que per ara es un seguidor del seu pare però si ell vol pot arribar molt lluny perquè te bones condicions i valenta empena.

XAP.

SALÓ PARÉS

EXPOSICIÓ MONT PLANELLA. — Una bona exposició de flors, de fresques i brillants tonalitats i de sorprenent composició decorativa.

EXPOSICIÓ DE CARICATURES AZORES. — Caricatures acompanyades del «xisto» ben originals i intencionades, llàstima de colorit i de repetir massa una mateixa forma exagerada de detall que les perjudica.

EXPOSICIÓ TERRUELLA. — Exposava una numerosa col·lecció de notes que son una maravella, suaus de color i d'una lluminositat admirable; un gran avenç es nota comparant aquesta amb les seves exposicions anteriors. Tota la premsa unànimement ha elogiat al senyor Terruella nosaltres volem ajuntar-hi el nostre sincer elogi.

GALERIES LAIETANES

EXPOSICIÓ MANEL CANO. — Tots tenim una hora tonta, es diu vulgarment. Aquest senyor l'ha tinguda al presentar-nos els seus estudis (?) amb dates de 1913 al 1918.

Es llàstima que en sis anys no hagi enforçat encara el camí a seguir.

Senyor Cano... ens sap greu dir-ho, però tot allò es perdre el temps... i perdoni.

EXPOSICIÓ LLUÏSA BOTET. — Exposava dita artista un bon nombre d'obres entre Figures, Paissatges, Retrats, Marina, copies de Velázquez i de Goya, gravats a l'aiguafort, etc. Sorpren dita exposició per la varietat d'assumptes fidelitat de dibuix i ferma pinzellada; té notes ben vibrantes, ben recullides i armòniques, figures intencionades; en algunes potser certa monotonia de colorit les perjudica però la justesa de dibuix les fa agradoses; amb les notes de marines no la trovem encertada.

CARICATURES PASSARELL. — Una bona col·lecció de conegudes personalitats de Barcelona. El que les ha vistes, no cal dir-li que estan

molt bé i el que no les ha vist que procuri en una altre exposició de no faltar-hi i ens donarà la raó.

EXPOSICIÓ D'EN JOSEP FRAU. — Ens ha fet una impressió de bon efecte en quant a la factura bastant espontània, trobant-hi no obstant una fredor i manca de llum que dona, en general, una nota trista.

SALÓ GOYA

EXPOSICIÓ J. FUSTER. — Una nutrida exposició de figures, paissatges i marines de Mallorca. En moltes d'aquestes composicions son colorit es agre, recorden altres una imitació a Rusiñol, sens lograr la frescor de la variada gamma de verds del mestre, no obstant alguns atmetllers estan ben resoltos i alguns efectes de contrallum. Molts cops, a nostre juí, perjudica a algunes teles la lluita entre el natural que domina a l'autor i lo que ha vist resolt per altres.

EXPOSICIÓ CÉSAR DE SALVADOR. — Exposava uns motius decoratius, alguns molt remarcables sobre tot algun capet fet amb soltura; de totes maneres el seu genre no resulta cap novetat.

COLORAINES.

De casa

No estranyin els nostres llegidors que el darrer número i el present hagin sortit amb una mica de retràs ni creguin que això sigui síntoma de mort; afortunadament podem seguir millorant la nostra revista i tot i augmentant el tiratge agotem cada edició. Son moltes les demandes que tenim del nombre primer i avans que decidir-nos a una nova impressió esperem que tots aquells que'l desitgin se serveixin demanar-los directament per saber a que atendre'ns.

**

Hem rebut el butlletí de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, i el «Rodamon» i la revista de l'Orfeó Gracienc.

Moltes mercès.

**

Ens complau donar les mes sinceres mercès al Centre Excursionista de Catalunya per la benevolença que han fingut envers nosaltres al cedir-nos la interessant fotografia del seu soci En Enric Vilaseca i que acompanya la poesia que'ns ha sigut oferta per Víctor Català.

Col·laboració

Aceptarem col·laboració forana i publicarem amb molt gust totes aquelles composicions que a nostre juí ne seràn mereixedores.

A n'aquest fi preguem que tots aquells que vulguin ajudar-nos, enviïn els originals en la forma acostumada a la nostra redacció i administració, Llibertat, 4.

No's retornen els originals.

Correspondència

J. Domenech. «La Malalta» en cartera. — *Josep Camps.* No'ns acaba d'agradar l'assumpte. — *J. J.* No'l podem complaure. — *Lluís Casamitjana Planolit.* En cartera i agraïm els seus oferiments i esperem de vosté quelcom mellor. — *Josep M.ª Planàs i Carvajales.* En cartera «Tenebres», «Tristes» el trovem massa íntim. — *Albert Galmany.* Al cove. — *Josep Fló.* En cartera. Segueixi enviant. — *J. Bis* Aquesta vegada no'l podem complaure, però esperem de vosté alguna altra cosa que creiem serà força acceptable. — *Jordi Rogent.* No'ns acaben d'agradar. — *J. Navarro Costabella.* Envii una altra cosa. — *B. Salib.* Igualment li diem.

NIU ARTISTIC

Revista mesal d'Art i Lletres

Preu: 15 cèntims

Admetem l'intercanvi amb

: : Periòdics i Revistes : :

REDACCIO I ADMINISTRACIO

— Llibertad, 4. - Barcelona - Gracia —

Novitats per a senyora
i Taller de Confeccions
— de —
MANEL PERUCHO
Carrers Dr. Ramón i Cajal, 2 : : : : :
: : : : : i Menéndez Pelayo, 102
Teixits, Estampats, Genres
de punt
:: Llenceria, Llaneria, etc. ::

Casa Bastida
Nostres ventatjes cridaràn vostra atenció
particularment en la Secció de Sastria
TRAJOS confeccionats amb tanta
perfecció com de mida i gustos in-
glesos desde 10, 20, 30, 40 i 50 pes-
... setes els més superiors ...
En la Secció de a mida, preus similars
18, Passeig de Gracia, 18 - Barcelona

Marceli Gelabert
Pintor Decorador
 Casa especial en decorar
 habitacions d'estil
 o época determinada

Degut al gran increment prè per el
 nou procediment de pintura decorativa
 amb l'aparell perfeccionat

== **"AEROGRAF"** ==

s'ha montat un GRAN TALLER

..... en el
Carrer COELLO, 206 (xamfrà Bailén)
 TELEFON G. 1501

Fonògrafs

de superior qualitat i preus molt barats

Discs "FADAS"

IMMENS ASSORTIT

RECOMPOSICIONS ECONÓMIQUES

A. RION, S. en C.^{TA}

203 — Salmerón — 203

ARTE

Taller de Fotogravats

de

FREDERIC CARRERA

Mallorca, 191 :: Teléfon 3108 A

Sastrería La Fontana
 — DE —
JAUME VENDRELL
 ■ ■ ■ ■ ■
 S'ha rebut per a la pròxima es-
 tació lo mes selecte de la moda
 ■ ■ ■
 — Salmerón, 135 —
 :: BARCELONA (GRACIA) ::
TELEFON 1433 G.

Fabricació de genres de punt

EXPORTACIÓ :: Articles d'ocasió :: IMPORTACIÓ

LOS DOLLARS

J. Renom Garriga, S. en C.

Despatx: **Salmerón, 56** :: BARCELONA
 TELEFON 43 G. — (Gracia) —

MANUFACTURA
 — DE CARRUATJES

Fill de C. Lucas Albert

Luxe • Sport • Turisme • Industria

::: Córcega, 345 (Aprop del Passetg de Gracia) :::

BARCELONA

TELEFON G. 619

Imprempta Revista NIU ARTÍSTIC

SASTRERIA

Casa Capdevila

Plaça Rius i Taulet, 5

GRACIA

(Al costat de l'Estanc)

Mensajero Barcelonés

Escriptori public :- Repartiment
de cartes, circulars, esqueles, etc.

Avisant-nos per teléfon, portem ordres a do-
micili, recullim i repartim cartes i petits pa-
quets. :- (Condicions especials als abonats)

TELEFON A. 4499

Plaça Beat Oriol, 10 i Plaça del Pi, 10

Cristall-Pisa-Porcelana

Llorenç Balagueró

Travessera, 61 - Torrent de l'Olla, 75

Servei especial per a CAFES,
BARS I XACOLATERIES

ARTICLES PER A REGALS

SABATERIA

La Campana de Gracia

de

Manel Mariano

Gran assortit en calçat negre i de color

Travessera, 94 - BARCELONA-Gracia

SELECT DRINK

CAFE :- LICORS

SODES :- APERITIUS

BILLARS

Servei a domicili : Obert tota la nit

TELEFON G. 1433

Salmerón, 137 :- BARCELONA-Gracia

CLINICA dels

Doctors Emili Oños i Josep Marsal

del Hospital Clínic i

Cos Medic Municipal

MEDICINA GENERAL

Especialistes en enfermetats de la
pell i malalties genito - urinaries

Tallers, 55, pral. :- BARCELONA

De 12 1/2 a 1 1/2 i de 7 a 9

La Casa

Joaquim Richarte Galbas

es la Merceria *que té més assortit i ven
més barato de Barcelona*

Gran Taller de Sombreros de senyores i nens

Especialitat en adorns i fantasies

Salmerón, 72
(Cantonada Travessera)

Barcelona - Gracia
Teléfono G 249

Aquesta Casa per a obtenir grans existències de genres moderns, es convé
amb sucursals que té a l'estranger